

ringen for 1866 ikke er tænkt paa at gjøre nogen Indskrænkning i Bataillonernes Antal. Man vil maaskee sige, at dette Tal „den 21de“ ikke kan være det Afgjørende, men jeg mener dog, at Tallene maae være det Bæsentligste. At der ikke er tænkt paa at gjøre nogen Forandring i selve Afdelingernes Antal, kan man altsaa see deraf, at den 21de Bataillon er iblandt dem, som skulle indquarteres i 1866. Jeg kan derfor ikke Andet end finde, at der er stor Grund til at modsætte sig denne Bevilling, og jeg skal for mit Vedkommende stemme imod den. Det forekommer mig unaturligt, at der foreslaaes over 21,000 Rd. mere til Indquartering af en Hærstyrke, som man endnu ikke kjender. Man veed jo ikke, hvor stor Hærstyrken vil blive efter den Armeepian, der først skal forelægges. Det er derfor høist naturligt, at det ærede Udvalg har gjort dette Forslag, og jeg vil ogsaa troe, at det ærede Thing gaaner ind paa at følge det i saa Henseende.

Indenrigsministeren: Jeg har kun begjært Ordet for, til hvad jeg tidligere udtalte om det af mig selv stillede Endringsforslag, at tilføie, at de høitærede Medlemmer ved opmærksomt at sammenholde det med Forslaget i Finantsloven ville see, at der ved Vedtagelsen af Indenrigsministerens Forslag bespares omtrent 3000 Rd. til løvende Udgifter ved Frederiksborg Stamslutteri uden Hensyn til de ekstraordinaire Udgifter. Det forekommer mig altsaa, at dersom Fleertallet af Forsamlingen er af den Anskuelse, at det dog er noget tvivlsomt, om Stamslutteriet bliver ophævet allerede til 1ste April 1866, vil der i ethvert Tilfælde være vundet ved at vedtage Indenrigsministerens Forslag istedetfor Udvalgets. Indenrigsministerens Forslag medfører en Besparelse, sammenlignet med Udvalgets, hvad de ordinære Udgifter angaaer; hvad de ekstraordinaire Udgifter angaaer, kan jeg, som jeg tidligere udtalte, ikke betragte mit Forslag som en samlet Bevilling, der heelt skulde udredes allerede i det foreslaaende Finantsaar.

Det høitærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) beklagede, at et Spøgsmaal, som allerede hyppigere har vaakt stor Strid her i Salen, atter idag er reist. Forsaavidt

hans Beklagelse skulde forslaaes som en Dabel mod Ministeren, maa jeg tilbagevise den. Spørgsmaalet er ikke reist af mig, det er kun blevet besvaret af mig. Det høitærede Medlem fra Hjørring Amt (Fischer) har, som det forekommer mig, med fuldstændig Klarhed godtgjort, at det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Hage) ingenlunde kunde tage den Autoritet til Indtægt, som han citerede.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at min Beklagelse selvsølgelig angik den, der havde bragt Spørgsmaalet paa Bane, og ikke den høitærede Minister.

H. Hage: Jeg overlader til alle ærede Medlemmer at bedømme, om der er nogen virkelig Forskjel paa det, jeg anførte, og det, som det ærede Medlem for Hjørring (Fischer) citerede, jeg troer, at Enhver, ved at see efter, vil blive overbevist om, at den Forskjel, der kunde være, kan jeg rolig forære det ærede Medlem.

B. Høe: Det synes mig ogsaa at maatte fremgaae af, hvad der er anført af de forskjellige Herrer angaaende det Punkt, som det ærede Medlem for Mariager (Hage) sidst berørte. Forudsat, at det var i Almindelighed, at man vilde søge at gjøre Bevillingsmagtens Myndighed gjældende imod bestaaende Love, da forekommer det mig rigtigt nok, at den høitærede Minister har Ret i sin Betragtning, at det vilde komme i Strid med Constitutionalismen eller i alt Fald fremkalde stærke og flabelige, maaskee farlige Collisioner, som sagt, naar Sagen sees i sin Almindelighed. Men anderledes stiller det sig i et saa særegent Tilfælde som det her omhandlede. Der har jo fra den første Tid, kan man gjerne sige, at Rigsdagen har været samlet, været arbeidet hen paa at frigjøre sig for den Udgift, som Stamslutteriet voldte Staten uden synlig Nytte, og naar, hvad der i denne Henseende har været forhandlet og